

enkelte lande at bestemme måden for aflønning under ferien; hvor det er hensigtsmæssigt skal unge arbejdere og lærlinge have længere ferie; ferien skal eventuelt kunne gøres længere i forhold til ancienniteten; ferien skal kunne deles i flere perioder i henhold til den nationale lovgivning; feriegodtgørelsen skal ligeledes bestemmes i det enkelte lands lovgivning, etc.

Det er alene i henstillingen, at der nævnes et minimum for ferien; dette er fastsat til en uge, for unge arbejdere under 16 år 2 uger efter en 1-års arbejdsperiode, etc.

Konventionen blev vedtaget med 124 stemmer for (herunder den danske regerings repræsentanter), 16 mod, 51 undlod at stemme.

Konventionens og henstillingens tekst er følgende:

Konvention nr. 101 vedrørende ferie med løn i landbruget.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 35. møde den 4. juni 1952, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til ferie med løn i landbruget, der er optaget som 4. punkt på mødets dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager idag den 26. juni 1952 følgende konvention, som benævnes konventionen om ferie med løn i landbruget af 1952:

Artikel 1.

Der skal ydes arbejdere i landbrugsvirksomheder og dermed beslægtede virksomheder en årlig ferie med løn efter uafbrudt beskæftigelse i et nærmere bestemt tidsrum hos samme arbejdsgiver.

Artikel 2.

1. Enhver medlemsstat som ratificerer nærværende konvention, kan selv bestemme, på hvilken måde ferie med løn i landbruget skal gennemføres.

2. Gennemførelsen kan eventuelt ske ved en kollektiv overenskomst eller ved at overdrage ordningen af ferie med løn i landbruget til særlige organer.

3. Såfremt den måde, hvorpå ferie med løn i landbruget gennemføres, tillader det,

a) skal der forud for gennemførelsen føres indgående forhandlinger med de mest repræsentative af de pågældende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes, samt med eventuelle personer, som ifølge deres erhverv eller virksomhed er særligt sagkyndige, og som den kompetente myndighed anser det for nyttigt at henvende sig til;

b) skal de pågældende arbejdsgivere og arbejdere deltage i gennemførelsen af ferie med løn eller rådspørges eller have ret til at blive hørt på en sådan måde og i det omfang, som det måtte blive fastsat ved nationale love eller administrative forskrifter, men under alle omstændigheder på fuldstændig lige fod.

Artikel 3.

Den krævede minimumsperiode af uafbrudt beskæftigelse samt minimumslængden af den årlige ferie med løn skal fastsættes ved nationale love eller administrative forskrifter, kollektiv overenskomst eller voldgiftskendelse eller af særlige organer, til hvilke gennemførelsen af ferie med løn i landbruget er overdraget, eller på anden af den kompetente myndighed godkendt måde.

Artikel 4.

1. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, kan efter forhandling med de mest repræsentative af de pågældende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes, selv bestemme, på hvilke af de i artikel 1 omhandlede virksomheder, arter af beskæftigelse og kategorier af personer konventionens bestemmelser skal finde anvendelse.